1 **Prin sentința din 15.02.2017, Judecătoria a dispus condamnarea inculpatului la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt, prevăzută de art. 228 alin. 1 din Codul penal. Având în vedere circumstanțele faptei, persoana și conduita inculpatului (cu studii superioare, dar fără ocupație), instanța a stabilit suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, conform art. 91 și urm. din Codul penal. Instanța a dispus ca inculpatul să respecte măsurile de supraveghere prevăzute de art. 93 alin. (1) din Codul penal și l-a obligat să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, conform art. 93 alin. (2) lit. a) din Codul penal. În baza art. 93 alin. (3) din Codul penal, cu respectarea condițiilor, instanța l-a obligat pe inculpat la prestarea a 80 de zile de muncă neremunerată în folosul comunității.**
În temeiul art. 92 din Codul penal, instanța a stabilit termen de supraveghere de 2 ani.
Soluția instanței:

A. corectă sub toate aspectele;

B. eronată exclusiv în ceea ce privește durata obligației de a presta muncă neremunerată;

C. este greșită în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor referitoare la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Răspuns: C

2 **X, funcționar public, a obținut suma de 200.000 de euro prin săvârșirea infracțiunii de luare de mită în perioada 2018-august 2019. La 22.08.2019, X a fost demis din funcția publică deținută. La 20.08.2019, X i-a dat suma primită lui Y, fratele său, care a depus-o în contul societății A SRL, deschis la o bancă din România, cu titlul de creditare firmă. La 22.08.2019, banii au fost transferați în contul societății B SRL deschis la o bancă din Dubai, iar la 24.08.2019, banii au fost transferați din nou, de această dată în contul societății C SRL deschis la o bancă din Liechtenstein. Cele trei societăți comerciale sunt administrate de Y, care cunoștea proveniența sumei.**
La 26.08.2019, societatea C SRL l-a plătit pe X cu suma de 200.000 de euro în temeiul unui contract de consultanță. Transferul a fost blocat de autoritățile competente, care s-au sesizat pentru săvârșirea infracțiunii de spălarea banilor.
Fapta lui Y constituie:

A. spălarea banilor;

B. tăinuire, care nu se pedepsește, în concurs cu spălarea banilor;

C. tentativă la spălarea banilor.

Răspuns: A

3 **La 12.08.2019, inculpatul X a sustras dintr-un depozit mai multe telefoane mobile noi, ambalate în cutii originale, în valoare de aproximativ 50.000 de euro. Pentru că nu putea să le transporte pe toate fără să dea de bănuit și în condițiile în care pătrunderea sa în depozit a declanșat alarma, le-a ascuns într-o pădure din apropiere. L-a sunat apoi pe prietenul său, Y, pe care l-a rugat să îl ajute, adică să vină să îl ia cu autoturismul care are un compartiment secret, pentru că s-a declanșat alarma, iar la depozit au apărut agenții de pază care sigur vor anunța poliția. Y a râs că X „s-a dus la furat" fără să se pregătească și a fost de acord să îl ajute, astfel că s-a deplasat cu autoturismul proprietatea sa la locul indicat de X de unde l-a luat pe acesta, împreună cu bunurile sustrase. Y i-a cerut lui X să se ascundă în spațiul dintre scaunele din față și bancheta din spate din autoturism. Cei doi s-au deplasat la domiciliul lui X, unde acesta a rămas ascuns câteva zile. Toate bunurile sustrase au fost găsite la domiciliul lui X. În cursul urmăririi penale a fost sechestrat și examinat autoturismul și s-a constatat că Y a creat un compartiment ascuns în interiorul portbagajului, compartiment în care au fost transportate telefoanele. De asemenea, s-a constatat că valoarea autoturismului este de aproximativ 6.000 de euro. Inculpații au fost trimiși în judecată. În această situație:**

A. Y va răspunde penal pentru complicitate la infracțiunea de furt;

B. Y va răspunde penal pentru infracțiunea de favorizarea făptuitorului;

C. autoturismul trebuie confiscat, pentru că a fost destinat săvârșirii infracțiunii de furt.

Răspuns: B

4 **B este executor judecătoresc, funcționar public în sensul art. 175 alin. 2 din Codul penal.**
În perioada 3 - 5 martie 2015, în baza aceleiaşi rezoluţii infracţionale şi în exercitarea atribuţiilor de serviciu, B a falsificat 11 file din Registrele de Valori aferente anilor 2013 şi 2014 ale Biroului Executorului Judecătoresc, în sensul adăugării unor însemnări peste altele, preexistente, după completarea filelor respective de către funcționarii competenți, creând astfel mențiuni nereale care să ateste faptul că a remis diverse sume de bani, în numerar, persoanelor A, C, D și E. Ulterior, la 6 martie 2015, a depus cele 11 file, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, în susținerea unei cereri adresate autorității statului cu competență în materie, prin care a solicitat să se constate că respectivele sume au fost plătite către creditori. Înscrisurile au fundamentat soluția adoptată de autoritate.
Faptele lui B de a falsifica filele registrului și de a depune aceste file la autoritatea competentă constituie:

A. infracțiunea de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 320 alin. (1) și (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal în concurs cu infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal;

B. infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal;

C. infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. (1) din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal.

Răspuns: A

5 **La 10.09.2017, inculpatul a săvârșit o infracțiune de luare de mită, prevăzută de art. 289 alin. (1) din Codul penal, iar la 15.09.2017, o infracțiune de delapidare, prevăzută de art. 295 alin. (1) din Codul penal. Cele două infracțiuni au fost săvârșite în concurs real.**
Instanța a stabilit o pedeapsă principală de 3 ani închisoare pentru prima infracțiune și o pedeapsă principală de 1 an închisoare pentru cea de-a doua.
Pentru infracțiunea de luare de mită a fost aplicată pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal pentru o durată de 5 ani. A fost aplicată pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal.
Pentru infracțiunea de delapidare a fost aplicată pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și j) din Codul penal pentru o durată de 3 ani. A fost aplicată pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b) și j) din Codul penal.
Cu respectarea regulilor de stabilire a pedepsei pentru pluralitatea de infracțiuni, instanța va aplica:

A. pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal pentru o durată de 5 ani, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. j) pentru o durată de 3 ani și pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și j) din Codul penal;

B. pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și g) din Codul penal pentru o durată de 5 ani, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b) și j) pe o durată de 3 ani și pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și j) din Codul penal;

C. pedeapsa de 3 ani și 4 luni închisoare, pedeapsa complementară constând în interzicerea drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și j) din Codul penal pentru o durată de 5 ani și pedeapsa accesorie prevăzută de art. 65 alin. (1) raportat la art. 66 alin. (1) lit. a), b), g) și j) din Codul penal.

Răspuns: A

6 Prin decizia penală din 20.09.2017 a Curții de Apel, inculpatul a fost achitat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de abuz în serviciu. Curtea de Apel a constatat că inculpatul a fost arestat preventiv în cursul urmăririi penale în perioada 01.03.2015-18.05.2015.
În altă cauză, prin rechizitoriul din data de 01.03.2018, s-a dispus trimiterea în judecată a aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de folosire a funcției pentru favorizarea unor persoane, prevăzută de art. 301 din Codul penal. S-a reținut că fapta a fost săvârșită de inculpat în perioada 01.11.2017-15.11.2017, în calitate de primar al comunei X.
În această ipoteză:

A. perioada în care inculpatul a fost supus măsurii arestului preventiv va fi computată din pedeapsa care va fi aplicată în cazul în care va fi condamnat, nefiind pronunțată o soluție de condamnare anterior săvârșirii celei de-a doua infracțiuni;

B. instanța nu va putea pronunța în niciun caz amânarea aplicării pedepsei, întrucât legea penală impune interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică pe o perioadă de 3 ani;

C. în cazul în care va dispune condamnarea, instanța îi poate interzice inculpatului, dacă va aprecia necesar și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege, dreptul de a părăsi teritoriul României pentru o perioadă de 1 an.

Răspuns: C

7 Inculpatul A.D. a fost judecat pentru săvârșirea infracțiunii de fals material în înscrisuri oficiale, prevăzută de art. 320 alin. 1 din Codul penal.
Instanța a constatat că inculpatul a urmărit obținerea unui folos patrimonial.
Prin sentința penală din 30 ianuarie 2017, instanța a stabilit pentru inculpat pedeapsa de 1 an închisoare și 120 de zile-amendă. Instanța a dispus amânarea aplicării pedepsei de 1 an închisoare, în condițiile prevederilor art. 83 și următoarele din Codul penal, stabilind un termen de încercare de 2 ani și că AD urmează să achite amenda în termen de 3 luni.
Raportat la dispozițiile Codului penal incidente în cauză, instanța, în mod greșit:

A. a aplicat pedeapsa amenzii alături de pedeapsa închisorii;

B. a aplicat dispozițiile privind amânarea aplicării pedepsei;

C. a stabilit numărul zilelor amendă la 120 de zile.

Răspuns: B

8 Prin sentința penală nr. 280/2016 a Judecătoriei, definitivă la 28.11.2016, s-a dispus, în procedura simplificată a recunoașterii vinovăției, condamnarea inculpatului AB (infractor primar) la pedeapsa de 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de distrugere și condamnarea inculpatului AC (infractor primar) la pedeapsa de 200 zile-amendă (suma corespunzătoare unei zile-amendă fiind de 10 lei) pentru complicitate la infracțiunea de distrugere.
Inculpatul AB a început executarea pedepsei de 2 luni la data de 29.11.2016. Inculpatul AC a achitat amenda la data 28.01.2017. Cei doi inculpați nu au săvârșit alte infracțiuni.
În raport de datele speței:

A. în cazul inculpatului AC este incidentă reabilitarea judecătorească;

B. în cazul ambilor inculpați este incidentă reabilitarea de drept, aceasta operând la aceeași dată, respectiv la data de 27.01.2020;

C. în cazul ambilor inculpați este incidentă reabilitarea de drept, aceasta operând la date diferite.

Răspuns: C

9 Prin sentința penală nr 123/15.05.2015 inculpatul MN a fost condamnat la pedeapsa de 180 zile-amendă pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 teza II din Codul penal. Sentința penală a rămas definitivă la 27 mai 2015.
Întrucât inculpatul MN nu a achitat, cu rea credință, amenda, prin sentința penală nr. 756/30 octombrie 2015 s-a dispus, în temeiul art. 63 din Codul penal cu luarea în considerare a dispozițiilor art. 186 alin. (2) din Codul penal, înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa de 6 luni închisoare. Hotărârea a rămas definitivă la 11.01.2016.
Având în vedere situația de fapt descrisă:

A. termenul de prescripție a executării pedepsei se va împlini la 26 mai 2018, având în vedere că are o durată de 3 ani;

B. termenul de prescripție a executării pedepsei se va împlini la 26 noiembrie 2020, întrucât se referă la pedeapsa de 6 luni închisoare rezultată ca urmare a înlocuirii amenzii cu închisoarea;

C. înlocuirea pedepsei amenzii cu pedeapsa de 6 luni închisoare este nelegală.

Răspuns: C

10 X și Y sunt funcționari publici la primărie și au atribuții de serviciu referitoare la verificarea cererilor privind eliberarea autorizațiilor de construire. La 12.08.2019, X și Y i-au promis lui B că îl ajută să obțină mai repede o autorizație de construire pentru un garaj, în sensul că vor efectua verificările urgent, dar numai dacă le dă suma de 8.000 de euro. B a fost de acord să plătească suma și s-a dus la bancă să scoată bani. Înainte ca B să se întoarcă de la bancă, Y s-a prezentat la Direcția Națională Anticorupție și a depus un denunț în care a arătat că, împreună cu X, a solicitat bani de la B pentru a urgenta soluționarea unei cereri. DNA a început urmărirea penală cu privire la faptă, a organizat flagrantul și suma nu a mai fost scoasă de la bancă și nici dată. În această situație:

A. Y s-a desistat, astfel că beneficiază de cauza generală de nepedepsire, se va dispune însă confiscarea specială cu privire la suma de 8.000 de euro;

B. X va răspunde penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită și B va răspunde penal pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită;

C. Y a împiedicat personal și efectiv producerea rezultatului prin depunerea denunțului, după începerea executării și înainte de descoperirea infracțiunii, X va răspunde penal pentru luare de mită, B va răspunde penal pentru dare de mită, iar suma de 8.000 de euro va fi confiscată.

Răspuns: B

11 Inculpatul B.C. a fost condamnat, prin hotărâre rămasă definitivă la o pedeapsă de 8 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor de evaziune fiscală și spălare de bani.
Pe parcursul judecării cauzei, atât în fața instanței de fond cât și în fața instanței de apel, inculpatul a depus, la date diferite, respectiv 14.03.2015, 12.04.2015, 18.10.2017 și 06.11.2017, acte medicale din care rezulta că suferă de mai multe afecțiuni medicale.
Ulterior, acesta a formulat cerere de revizuire care a fost respinsă de Tribunalul X, instanță care a judecat în fond cauza.
Împotriva acestei hotărâri, B.C. a formulat apel, solicitând reluarea judecații și interpretarea actelor medicale depuse la datele de 14.03.2015, 12.04.2015, 18.10.2017 și 06.11.2017 ca fiind fapte și împrejurări noi întrucât nu au fost luate în considerare de judecători în soluționarea procesului, în sensul aplicării unei pedepse mai blânde, ceea ce dovedește netemeinicia hotărârii de condamnare.
Curtea de Apel va decide:

A. admiterea apelului formulat de condamnatul - revizuent B.C. întrucât înscrisurile medicale la care acesta a făcut referire constituie fapte sau împrejurări noi, în sensul art. 453 lit.a C.pr.pen;
B. respingerea apelului formulat de condamnatul - revizuent B.C. ca inadmisibil;
C. respingerea apelului formulat de condamnatul - revizuent B.C. ca nefondat întrucât actele medicale au fost avute în vedere de instanțele de judecată (fond și apel), neputând fi considerate probe noi.

Răspuns: C

12 Prin hotărârea pronunțată de instanța de fond, tribunalul, la data de 14.04.2017, față de inculpatul B.L. a dispus achitarea acestuia pentru infracțiunea de trafic de influență, în temeiul prev. art. 16 lit. b teza I CPP. Prin decizia pronunțată de curtea de apel a fost admis apelul parchetului, find condamnat inculpatul la data de 16.05.2018 la pedeapsa închisorii de 4 ani cu privare de libertate. După decesul inculpatului survenit la data de 27.08.2018, la data de 30.11.2018 soția inculpatului a formulat cerere de revizuire pe care a depus-o la curtea de apel invocând incidența cazului prevăzut de art. 453 alin. 1 lit. b CPP.
Soluția legală ce se impune în cauză este

A. declinarea competenței de soluționare a cererii de revizuire la tribunal;
B. respingerea ca inadmisibilă a cererii de revizuire, aceasta fiind formulată în afara termenului legal;
C. admiterea în principiu și aplicarea prevederilor art. 16 alin.1 lit. f Cpp.

Răspuns: A

13 Prin rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului AB pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin(1) C.pen rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 alin(1) Cpen.
Inculpatul a fost condamnat de Judecătoria C, după schimbarea încadrării juridice la o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de primire de foloase necuvenite, prev. de art. 256 alin(1) vechiul C.pen rap. la art. 6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art. 5 C.pen. Instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 3 ani și 6 luni conform art. 82 alin(1) din vechiul C.pen.
Hotărârea Judecătoriei a fost menținută de Curtea de Apel C.
Împotriva deciziei Curții de Apel C, inculpatul AB a declarat recurs în casație, invocând cazul prev.în art. 438 alin(1) pct.7 C.p.p, întrucât inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, arătând că instanțele au pus în discuție schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de luare de mită în infracțiunea de primire de foloase necuvenite. Apărarea a apreciat că hotărârile instanțelor sunt nelegale întrucât inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, deoarece infracțiunea de primire de foloase necuvenite nu se regăsește în conținutul constitutiv al infracțiunii de luare de mită, astfel cum este prevăzut de art.289 C.pen. S-a mai precizat că fapta, așa cum a fost descrisă în rechizitoriu și în hotărârile pronunțate de cele două instanțe nu este sancționată de legea penală în vigoare. În consecință nu se poate reține incidența art.5 C.pen întrucât nu sunt întrunite condițiile cerute de art. 4 C.pen, conform cărora legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă.
Înalta Curte de Casație și Justiție, soluționând recursul în casație:

A. admite recursul, întrucât acesta fiind o cale extraordinară de atac presupune examinarea cauzei sub toate aspectele:;
B. respinge, ca nefondat, recursul în casație formulat de inculpat;
C. admite recursul, întrucât finalitatea acestuia o constituie și remedierea unei greșite aprecieri a faptelor și a unei inexacte sau insuficiente stabilirii a adevărului;.

Răspuns: B

14 Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005. Cauza a fost repartizată unui complet constituit la secția penală a tribunalului, complet din care nu fac parte nici președintele instanței și nici președintele secției penale.
În cursul judecării cauzei la Tribunalul A, inculpatul a solicitat strămutarea cauzei la un alt tribunal din raza aceleiași curți de apel, arătând că este fratele președintelui instanței și afinul președintelui secției penale.
Până la soluționarea cererii de strămutare, Tribunalul X a pronunțat o hotărâre de condamnare a inculpatului.
Curtea de Apel sesizată cu cererea de strămutare:

A. va respinge cererea ca inadmisibilă;
B. dacă admite cererea, desființează hotărârea pronunțată de Tribunalul X;
C. dacă respinge cererea, hotărârea Curții de Apel nu este definitivă.

Răspuns: B

15 Prin decizia nr.19 din 12.02.2019 a Curții de Apel A, în baza art. 425 indice 1 alin. (7) pct. 1 lit.a)C.proc.pen., s-a respins ca inadmisibilă contestația formulată de contestatorul X împotriva sentinței penale nr. 285/P/2018 din data de 18.12.2018 pronunțată de Tribunalul A.
Prin decizia penală nr. 47/C/2019 din 9 aprilie 2019 pronunțată de Curtea de Apel A, în baza art. 431 C. proc. pen., s-a respins ca inadmisibilă contestația în anulare formulată de contestatorul X împotriva deciziei penale nr. 19 din 12.02.2019 a Curții de Apel A.
Contestația formulată de A împotriva deciziei penale nr. 47/C/2019 din 9 aprilie 2019:

A. este admisibilă;
B. este inadmisibilă;
C. va fi calificată ca apel și va fi soluționată în consecință.

Răspuns: B

16 Pe rolul Tribunalului Bucureşti, Secţia penală s-a înregistrat la data de 05 aprilie 2017 un dosar în care Direcţia Naţională Anticorupţie - Structura Centrală l-a trimis în judecată pe inculpatul AB, primar al unui municipiu, pentru săvârşirea infracţiunii de luare de mită.
Înainte de terminarea cercetării judecătoreşti inculpatul a depus la dosarul cauzei o adresă emisă de către Uniunea Naţională a Avocaților din România din care rezultă că a dobândit calitatea de avocat începând cu 01 septembrie 2017 și își desfășoară activitatea în cadrul unui birou avocațial din circumscriptia Curtii de Apel Ploiesti. Ca urmare a acestei situaţii:

A. Tribunalul Bucureşti trebuie să îşi decline competenţa în favoarea Curţii de Apel Bucureşti;
B. Tribunalul Bucureşti trebuie să îşi decline competenţa în favoarea Curtii de Apel Ploiesti.;
C. competenţa Tribunalului Bucureşti nu se schimbă.

Răspuns: C

17 Prin sentinţa penală din 31 mai 2019, pronunţată de Curtea de Apel, s-a admis sesizarea formulată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel.
În baza art. 103 alin. (5) şi (6) şi art. 107 alin. (1) din Legea nr. 302/2004, republicată, privind cooperarea judiciară internaţională în materie penală, s-a dispus punerea în executare a mandatului european de arestare emis la 17.05.2019 de autorităţile judiciare din Franța faţă de persoana solicitată.
S-a luat act de refuzul persoanei solicitate de a fi predată autorităţilor judiciare din Franța. S-a dispus predarea persoanei solicitate către autorităţile judiciare din Franța, cu respectarea regulii specialităţii.
S-a constatat că persoana solicitată a fost reţinută pe o durată de 24 ore, începând de la data de 22.05.2019, ora 19: 52 până la data de 23.05.2019, ora 19: 52 şi a fost arestată provizoriu pe o durata de 30 de zile, de la data de 23.05.2019 şi până la data de 21.06.2019 inclusiv.
În condițiile în care Curtea de Apel nu a dispus arestarea preventivă în vederea predării și nici punerea în libertate a persoanei solicitate, hotărârea din 31 mai 2019 este:

A. legală, pentru că persoana solicitată era deja arestată preventiv în procedura de predare;
B. o hotărâre care nu poate fi reformată decât pe calea revizuirii;
C. nelegală, pentru că instanța trebuia să dispună arestarea preventivă în vederea predării..

Răspuns: C

18 Inculpații C.T și M.R. au formulat contestație în anulare împotriva deciziei pronunțată de instanța de apel prin care au fost condamnați definitiv la pedepse privative de libertate, invocând incidența prevederilor art. 426 lit. d CPP. În susținerea acestui caz, referitor la judecătorii din completul investit cu soluționarea apelului, au susținut inculpații că incidența prevederilor menționate ar rezulta din modul în care a decurs judecata, din motivarea încheierilor prin care s-a dispus cu privire la anumite cereri și măsuri, precum și din motivarea deciziei penale. Astfel, inculpații au învederat faptul că judecătorii completului de apel au respins toate cererile de probe propuse în apărare care tindeau să dovedească o situație de fapt contrară celei prezentate de martorii acuzării prin simpla indicare a textelor de lege și a cuprinsului acestora, deși probele cerute aveau o relevanță evidentă, au respins toate întrebările adresate martorilor audiați. Aceste aspecte au conturat convingerea inculpaților că încă din cursul cercetării judecătorești opinia judecătorilor asupra vinovăției și asupra măsurilor ce urmau a fi luate era deja formată, situație care, conform celor susținute de aceștia evidențiază lipsa de imparțialitate a magistraților în judecarea cauzei respective.
După admiterea în principiu a căii extraordinare de atac, instanța de judecată va dispune:

A. admiterea contestațiilor în anulare, procedând la rejudecarea apelului;
B. respingerea contestațiilor în anulare ca nefondate;
C. admiterea contestațiilor în anulare, procedând la rejudecarea cauzei.

Răspuns: B

19 A. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violenţe prev. de art.193 alin.(2) C. pen., constând în aceea că, în data de 23.12.2018, pe fondul unui conflict anterior, a aplicat persoanei vătămate B. o lovitură de intensitate medie, cu o rangă metalică, în zona capului, provocându-i acesteia leziuni ce au necesitat pentru vindecare 5-8 zile de îngrijiri medicale, fără a-i pune viața în pericol.

Judecătoria Sectorului 8 București, în absenţa asistenţei juridice a inculpatului, neobligatorii având în vedere maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracţiunea dedusă judecăţii, a audiat inculpatul, care a negat comiterea faptei, persoana vătămată și martorul ocular C. și, apreciind, în urma analizei coroborate a materialului probator administrat în cauză, cu respectarea drepturilor procesuale ale părții și ale subiectului procesual principal, că se impune schimbarea încadrării juridice date faptei prin actul de sesizare, a schimbat încadrarea juridică a faptei deduse judecății din infracțiunea de loviri și alte violenţe prev. de art. 193 alin. (2) C. pen. în tentativă la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen. În consecință a dispus, în baza art. 50 rap. la art. 36 alin. (1) lit. a) C. proc. pen. declinarea competenței soluționării cauzei în favoarea Tribunalului București.

Instanța nou sesizată a respins cererea inculpatului, asistat de apărător din oficiu, de readministrare a probatoriului şi a menținut, în baza art. 50 alin. (2) C. proc. pen. probele administrate, actele îndeplinite și măsurile dispuse de Judecătoria Sectorului 8 București faţă de necesitatea soluționării cauzei într-un termen rezonabil. Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, a declarat terminată cercetarea judecătorească, a acordat cuvântul în dezbateri iar în urma deliberării l-a condamnat pe inculpatul A. la 5 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor prev. de art. 32 rap. la art. 188 alin. (1), (2) C. pen.

Împotriva acestei soluții inculpatul A. a declarat în termen legal apel, criticând-o sub aspectul legalității și temeiniciei, invocând faptul că este nevinovat de comiterea infracțiunii imputate.

La primul termen de judecată instanța de control judiciar a audiat, potrivit art. 420 alin. (4) C. proc. pen., inculpatul, care și-a păstrat poziția procesuală de negare a faptei și a acordat cuvântul cu privire la cererile de probatorii. Apelantul inculpat a solicitat reaudierea intimatei persoane vătămate și a martorului ocular C., contestând realitatea celor afirmate de aceștia și relevând existența unei relații de dușmănie. În susținerea cererii sale a invocat dispozițiile art. 420 alin. (5) C. proc. pen. și eventuala aplicare prioritară a art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Instanța de apel a acordat cuvântul procurorului cu privire la cererea formulată de apelantul inculpat. Concluziile reprezentantului Ministerului Public, având în vedere temeiul juridic invocat de apelantul inculpat, sunt de:

A. respingere a cererii de probatorii întrucât admisibilitatea și modul de administrare a probelor constituie aspecte ce exced ipotezei art.6 din Convenţie care garantează dreptul la un proces echitabil, fiind guvernate exclusiv de legislaţia naţională a statelor semnatare ale Convenției, iar reaudierea intimatei persoană vătămată B. și a martorului C., chiar dacă sunt probe esențiale în soluționarea acțiunii penale, nu este impusă de dispozițiile procesual penale naționale și nici nu este necesară justei soluționări a cauzei, depozițiile acestora regăsindu-se la dosar și fiind câștigate cauzei;

B. admitere a cererii de probatorii întrucât un aspect important al unui proces penal echitabil este posibilitatea pe care o are inculpatul de a fi confruntat cu martorii în prezenţa judecătorului care, în cele din urmă, se pronunţă asupra cauzei. Având în vedere faptul că nici intimata persoană vătămată B. şi nici martorul ocular C. nu au fost audiați de către prima instanță de judecată ce a pronunțat sentința apelată se impune audierea acestora de către instanța de apel;

C. respingere a cererii de probatorii întrucât, deși principiul nemijlocirii este consacrat atât de dispozițiile legale naționale cât și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului aferentă art.6 din Convenție, modificarea compunerii completului de judecată din prima instanță nu este de natură să pună la îndoială imparţialitatea instanței, iar apelantul inculpat a avut posibilitatea de a adresa întrebări intimatei persoană vătămată și martorului C. cu ocazia audierii acestora de către Judecătoria Sectorului 8 București, neavând relevanţă împrejurarea că la acel moment nu era asistat juridic.

Răspuns: B

20 Faţă de domnul AB, resortisant polonez cu domiciliul în România, autoritatea judiciară competentă din Polonia a emis un mandat european de arestare în scopul executării unei pedepse cu închisoarea de doi ani.
Cererea de executare a acestui mandat a fost înregistrată pe rolul Curţii de Apel Braşov.
În mandatul european de arestare, s-a precizat că persoana în cauză nu a fost prezentă personal la procesul în urma căruia s-a pronunţat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa menţionată. S-a mai arătat că atât citaţia pentru proces, cât şi copia hotărârii de condamnare au fost trimise la adresa indicată de domnul AB pentru notificări şi au fost primite de o persoană majoră cu domiciliul la această adresă, bunicul acestuia, în conformitate cu articolul 132 din Codul de procedură penală polonez. În plus, domnul AB şi-a recunoscut vinovăţia şi a acceptat în mod anticipat pedeapsa propusă de Ministerul Public din Polonia.
În faţa Curţii de Apel Braşov, domnul AB a susţinut ca motiv de neexecutare a mandatului european de arestare faptul că citaţia pentru procesul în urma căruia s-a pronunţat hotărârea prin care s-a aplicat pedeapsa nu îndeplineşte cerinţele prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI privind mandatul european de arestare şi procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.
Având în vedere jurisprudenţa CJUE în materie, reprezentantul Ministerului Public va susţine, în mod valabil, cu privire la motivul de neexecutare a mandatului european de arestare invocat de domnul AB:

A. noţiunile „citată personal” şi „a primit efectiv, prin alte mijloace, o informare oficială cu privire la data şi locul stabilite pentru respectivul proces, în aşa fel încât s-a stabilit fără echivoc faptul că persoana în cauză a avut cunoştinţă de procesul stabilit”, prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI, sunt noţiuni de drept naţional al fiecărui stat membru, astfel încât acestea trebuie interpretate în cauză exclusiv prin raportare la dispoziţiile dreptului polonez;

B. citaţia care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citaţia persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citaţia persoanei interesate, nu îndeplineşte prin ea însăşi condiţiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI;

C. citaţia care nu a fost notificată direct persoanei în cauză, ci a fost predată, la adresa acesteia din urmă, unei persoane adulte din gospodăria sa, care s-a angajat să predea citaţia persoanei solicitate, fără ca mandatul european de arestare să permită să se stabilească, eventual, dacă această persoană adultă a predat efectiv citaţia persoanei interesate, îndeplineşte prin ea însăşi condiţiile prevăzute de articolul 4a alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, astfel cum a fost modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI.

Răspuns: B